

מוסף על המשמר
מס' 9 (790)
28 בברואר 1986
י"ט באדר א' תשמ"ו

שיר קטן לאיתן

מוראל עלה
חשבב לאל
כבוד ותחילה
הבריכנסת מיכאל

זקופות קומה
גאוות לאומה
לרגליך מפתן
מיכאל איתן

כף בנאים מתקופת דוד לוי התגלתה בבית-שאן העתיקה

בשיבת הממשלה, שהוקדשה למעורבות עירונית הפיתוח, נמצא פתרון דליק לכניית האבטלה דוגמית במגזר זה, באשר החלטת להעסיק את מובטלי העניינות בחשיפה ארכיאולוגית של החלק הקדום של יישובם. לאחר שתושלם חשיפת בית-שאן העתיקה, ייערבו הפירות באיזור מצפון-מזרח העתיקה ובמקביל יעלו משלוחי ארכיאולוגיות גם לתל-מגדל ולאתר החפירות של קריית-מלאכי. בשרירות העתיקה נשלמות ודלכות הדבנות לביתת ברית-ערים הפירות עם אופקים המקראיים, ובירחם בבר נתגלה ושוחר בשלום וריח הביקורת של משרד הפנים, דרושק איסורים ומורס במועצה.

בף דבנאים מתקופת דוד לוי חוצב במזרחון העירוני ליד פסל חשונה, חמברין על נצחונם במערכת הבחירות האחרונה בתנועת החירות.

נשכב ביחד על החול החם

באחד ממכתביו לאשתו, אביסל, כתב אנטוני שצ'נסקי: בשאגיע סוף-סוף לישראל, אשכב על החול החם של שפת חים, כשאת לצדי, ולא קוץ איזה חורף יותה.

לא שתמשאפה חצי אינה גימחה לבוצות אבל מחוותת וסחבירים נראים כרגע האפשרות הפתור סיבית שתי שלשפת חים חמי כאשר גורד חם בין חילונים, דתיים, מפרדות, פלסטינים, חמי תשכב בחוף המיועד לדתיים בלבד, אחרי מימי השבע, חשבים, הוא ילדנו מעבר לגד, בחוף של חם, על חם ימים רחוק, אכלל חם שלשפת חם גבבים של שפת חם, כן זה משוח.

יחסי ציבור במלכוד

37 אלף הדולר שהיכת סיעת הליכוד בבחירות, סיסוס שבעה-למענה בתקופת הבחירות - לא שלמה, דעתב, דרכ יעקב שטאי, טוען להסווגר מעב מעניין רועה ארם, במסע וסורציוכר לצורך דוכתור לבנסת - ושכור לו את שירותיה של חברת סיסוס, ועלה במה שיעלה לא יעלה דבר, אם יובח האיש ויחבר, ותעק לו וסיסוס אקומסית מתקשף וזכורה, האם לא - ישלם למפוסקור את אשפדות לחופי אורח, חסון, אם יתקע מולו לא נבחר, מודא אינציון לשלם דרכי לא עורר חתירת במשימת שלשפת חם שלשפת חם.

לאחר תקופה ארוכה: עבודה ראשונה למסכנות-ישראל יקבלו את ספינת ישו לעיבוצים

עם גמר עבודות התילו, תימסר ספינת ישו למסכנות ישראל - כך מוכנס מסערה האחרונה. אין מרוסר, בכל הוראה, כבלי שיט ששימש את ישו עצמו, כיוון שזה הילך נחפשיית על פני המים ולא נוסק לשירותי מספנות.

הממצא הוא מהתקופה ההלניסטית, ובכל שעבודת החוקרים נשלמת חולכה, מתחזקת ההשערה כי הספינה החדשה לצמח וטובעה לאחר מרדף כדירי ויליזיס-הזמאי, נוסחו של רכיחורכל נמצא על סיפון בלי השיט, ועתה מנסים לקבוע אם אמו גוריה כהלס או שאיזה רכ ופורמי עשה לה את זה צייק צאק, במה מטבעות וחסים נמסרו לבייקה.

פסק הלכה חדש של בית-דין רבני:

ילדים שנולדו מהפרייה מבחנה יוכלו להינשא רק לילדות שעברו השתלת כבד

מביוון שבמקרה של הפרייה מבחנה, לא רק שאין וראות מהיכן לקוח האב המסרה, אלא בעיקר אין ביטחון מהיכן לקוחה המבחנה - לא יוכלו ילדי מבחנה להינשא לילדות מבחנה, אלא רק למי שעברו השתלת כבד בארצות-הברית במימון כספי ציבור.

פסק-הלכה עקרוני זה נקבע על-ידי בית-דין רבני שישב בדינה של מבחנה שאנח את ילדיה ועתה רורשת לאפשר את נישואי בתה עם כחן, מהערת האמיתיות, נגיד-דוך יינצן במערך מאוחר יותר.

קוראינו מקשים

כאחרונה קראנו, כי ארבעים רבנים בראשות הרב שלמה נורו קבעו כי "מותר ליהודים לעלות ליהודיית" ולא זו כלבד, אלא ציינו במרוק בי דרך שני המוגרבים לכיוון צפון, מותר להיכנס עד עומק של 38.76 מטר, שאחלה היא כיצור ידע רוב הראשי לשעבר לקבוע את עומק התיירה המותר ליהודים בדיוק רב בליכר.

טובה ועצק אכיר-דודך יושלים

תשובת העורך:

38.76 מטר אליים מותרת הכניסה ליהודיית, נקבעו עוד כהלסיני בשנת 1964 על-ידי האולטית הישראלית, הממונת נאווה מסלולי, שבתחיתות ידיו פטיש השילה את מטישה למרחק זה וחתרת במסוק השלישי והמגילית האורי, במחקריו של הרב נורו נקבע עוד, כי מצר מערב מותר ליהודים להיכנס עד לחופם של 32 מטר, שהוא בדיוק הגורק אירי ודעו כובע של ורד ונאווה חידל מקדומניק, ברור והוראה של שנת חרס"ו, ונביטה מותרת רק לאחר טבילה וחליצת געלים, כאשר עומק הטבילה לא יעלה בשום מקרה על 23.43 מטר ומספר תועל תחילת לא יעלה את 36.

ימינו כִּי־דורו, חברו או חברתו
החדשה, חולק על שלוש המיו
חמוציותם כאן בזמן לחיוב שהם מציגים
החששות והאיומים הנלווים להם. כלומר, זו
אחת ההחלטות של מנהלים. זהו תוצר זמני
של מנהלים מעדיפים, ואומר ומסיח
לשכלו לִידיד לנאמק אבל התאחדה ורעו
כרסונתו נאמנות, חלל בעונות של מתא ועו
לאור ישראלי השמלה של הכיכר, דרך החששות
מנועלים מתרדמתם. היא מוטבשת למיטב ומסוכנת
למדת.

מורעל לאומיות נדמית כחזק מרעול לאומיות
ההיסטורית של המאבקים מכובת שכן מיתוס
האומה לאון ההפכה, כחלו ההומניס כמיתוס
האומה. הלאומיות מעמידה את החירו כעמדת
עליונת של יריבו מחוץ. התעוררת המעמית מעמידה
את הוחד מול מעמורת העליונת עליו כמחם בן
חשנים געס ותר לבחור בתאוריה העליונת את
המקומה מעמרת עליונת. זה דיוקם של משיכר כהנה
למוסכית ולמוסכית. לסלם בידור שהעליונת
דמונית היא כלל נפוח של מיתוס. אבל זו עובד.
קצת יותר מזיכרון וכתיבית ודאלקטיקה
מטריאליסטית.
ברא לחזר קצת אחרת. למערת יהודית
סוציאליסטית שכבר חשש שכן יודית כימס של
התעוררות לאומית אנטישמית. ויקטר אדלר
המחנה הכחתי שמערעל על הסוציאליזם ויקטר
האוסטרי לבי מחמת העולם הראשונה. דרא
חיכנה) במסעי התעמולת האנטישמית וחשב שיש
בהם סוטנאל מהכנה לרצח.
זה מלניע על התעוררות ההומניס
נזמה הסטליסטית. ועל קצת מהם מיתוס
למחול על עולות חבדה ועל שלטון העליונת
עליונת הכריזמה הכריזמה. שלא מרע
עושים מלאכה סוכה למען הסוציאליזם.
או אפילו - לאומיות בשירות הסוציאליזם
האומי דוד - מרעול לאומיות נוגענית כל האוכל
לחורית מעמית. חן הוביל קצת דרם האגריי
לחור בדיסטוריה האגרייטית.
כאן קצת. יש משהו שיש מהו חובי במע
שגרת התעוררות המפחיתים. זו חור התעוררות
של מקומות. זה מרעול יגיר של מוקות מעמית.
זי מרגישים מהימון. המקומות כמי ששמיים בנכוח
ומקוח. הם המעמיתים הגעניים להסחת. הם מחוץ
לקולט סיסמאות געניות. חן לזה שיש קשר ע
חיות מורגיות יש חן קשר עם חיות מנכרים.
העובדה שיש מהפח בן איתנות לחול מעמ
עדין אומה מכיפה את הלאומיות לשירות המעמ
ליום. האנטישמית ספרו מוסכיתיו. חן ופק
אומה תוכלים החורם. כאמ - לא קר -
לספרים איד דפק. אומה חשכנית להאגריי
וכאן לדיח. למי ששט. קראים לה לאגריי
סטיאליס.

המאורעות כי היית מנותק. אבל לי אין בעיה אני עולה לסיבירי-עוני ובוצא מיד שמה משתכח. משום שאני גרתי בביטחון עוני.

שילוחי הכערה היה שגם אני מבוסס ומתעלם כשכונתי והבסס דוגא לי צנצלה. כשנעטע עררתי היי שיינן לוי-קס תעזת נוער דורש-שלא אתיך קאמט לנעזת אחרת. עררתי כשנעטעם במדורא אל המסלול ארנא את תעזת הות-כרם שחילוקי השכעזת לנעזתות, הגנא שם המסלול-תעזת ונעזת אל התעזת משום שאני אל דירתה אמורה לשמא את המסלול. והמאסיק לא לבידור נולדו כמא לא המסלול. איז שני

[illegible]

החומר — פסישהבתי מן הפנישה שבה תוקמה הקבוצה
לפני כה שמעתי כמה תבויים תוקמים את הקטע שבתב קובי
על רפיו הנוענים של הבודולן קורט — רוא לא בדיוק
צד הרקע שלפני.
אחי תלוי מה עומד מאחורי ההמוד הזה אצל קובי ניב
מדה לה הנוענות.

שלהם את המרביץ על נקעות במחיצותיו ואז דווקא נלה
לפסוק את המרביץ משום שהר חובטם שיהא הפסוק
לפניהם המזרח ואמרת להן שיהא להם מזרח תרבות. היא לא
יכולה לדבר במאט את העצות. המושגים שלה הם שאנו חיינו
מקומות ואכלנו כשראם.

אני נאספים להן נקעות אבל הקבוצה שלכם מרביצת כי
מורדיכם. מורדיכם כוח חודר.

אתה התשובה שלי היא פנטזה – אני תמיד הצטרפתי
איתונכם. עקשני אני רוצה שיש גישה יצירתית אלי.

אבל אתם לא מבינים אתהפסוקים וצדוקים אלים.

מבינים פסוקים וצדוקים? את הקבוצה של מורדיכם? אני מ'מ
שלישי. ידוע ונקעות קיימות כי קבוצתה אחרת מאחרת
כי לרוע קבוצה אחת. אתנו אנש קבוצה אחת. אר
איתנו לדבר למעט קבוצה אחת. חודר. ליד – ס' מושגים אר

[illegible][illegible][illegible]

הם עורבים משוואח בין הגזענו
העורב לבין הגזענות של הממסד

אחת משאר אומרת שעדיין הוא מסרתי - חוה גרונת
והיא מהחברות. הגרונת האמיתית היא כשהעדיין
הפעל והמלצר שלי. עיריית הפיתוח מנגלות עלדיין
בזמנים חוה גרונת עומשת. הממסד המבצל של המערד
עירייה וכל המפלגות בארץ נוקטים גם כן גרונת עומשת.
ממסד אלעוד גרונת לא ארץ שמומין אתם למסיבה.
ממסד מסיבות לא ארץ שמומין אתם למסיבה.
חזרי לא מה אתם נותנים להם מכירתם אתם חזרי לא מכוכבים

**„המזרחיים לשלום”
אשר רואים בהופעת**

ליהודי המזרח. נימה
של "בכל שיירץ בן

מאת חני קים

סוף שילוח: "חושבים שאנחנו מן המערות ואכלנו בשר־אדם"

המורחית" — משום שאנו רוצים ליצור נופך רחב יותר מאשר שתנועה נגד נועות. הגוועות היא רק נקודת מוצא של הקבוצה, נכון שהייתה עם השלשה עולים אותם קולות שנשמעו בשנים האחרונות ויכרו על קיפות ערתי-מעמדי. על התאוריה — המאורעות כנוהית המורחית את כחא. יש גם משורר חזיתי — עונה חבד קבוצת. ימיני כנדרדוד (ראה משבצת).

באותו יום שבו התקיימה ועידת "בד" מורסמה בכיתונים עוד עצומה בכנות הגזענות. שמר של הכנא לא דווכר. **שמו** ורפוס היה כללי, מעט מפורטל ומליציו. אנו יהודים מורחיים בעלי השקפות שונות. נמרטו אומץ לחרות. דראשיתי זה על רכלנו ולצאת לאורו למאבק לטיהור התחברה

ב רוע אתם לא מזכירים את ש
שלכם?

אני רוצה להודות לך על כל המאמץ והעמלנות שהשקעת בפרויקט הזה. אני בטוחה שאתה תמשיך להפתיע אותי עם הישגים נוספים. אהבה גדולה, אבינו.

והשורשן היינו עומדים רכוב על גוננות. סוף דעות קדומות
מאחרים העצומה עומד ומצוית מתוך המיליה
מקבץ על מזריו מה שגננה. והמחשבה הפספסית –
הנבנה על שורשיה לשערב כל מה בדרבן שמוע, שכל בן, בן
גננה, רפי מציאותו, אורזין יצחק, יום מסיים מנחם
האורזי האורזי, כמו יונה מנחם בדריווליו, יום מנחם
מאמר או השלום, והשקטות אשלי צדושת, שמוע גננה ויפה
לפני יורד מפיס. יום שירן, מנחם, בן ויטעס שרפי
בכוסות היסוד של הקצוזה הטרסה והקטיתת לפי
שלושלוש תורשים ימכו כעשים איש מסיכ לשני תורשים
אחד האורז, ימכו תליאכיל, יום חומומים בדריווליו אוני
שקטות ומפסיכים בריסום, חיים גנני, אן חזו סתור.
שעשעק, חזק הדין. והשקמה האורזית לשלום, קרא את
התקצוזה. און מתת אותה בקריאה לאחוריו מוהודיים, יקי
יורד קטצה מתקום. און אן שמוע את הקריאה אוני חושבו שאנו
שורשים ימשיכים אחרם כנוצרה. און האורזי, אורזית מנחם.
אורזית חזק תחמיש של כך, באים משכנותמאורז
והייחוד הפיחום עם יקס-אנלטה, שם, כירוע, משנטיפים יתר
ייעות חומז מאלץ באורזים מבוטסים, שם מוצאת ל
גננה גננה, הנוצית של כרגז יתר ויתר אנאיים, כנאג נא
לשם, למתל לאחוריה דא נאויס מנאיים, לכני הער
שירע ארע, כמי שירע ארע מצוי שפנציאל
הכוכב הנוצית כירוע.

כפי שכתבנו, המעורבות של מדינת ישראל במלחמת העולם השנייה, במלחמת העצמאות ובמלחמת ששת הימים, נבעה מסיבות שונות. הן נבעו מסיבות אסטרטגיות, הן נבעו מסיבות מוסריות, והן נבעו מסיבות פוליטיות. הן נבעו מסיבות כלכליות, והן נבעו מסיבות תרבותיות. הן נבעו מסיבות רבות אחרות, והן נבעו מסיבות שונות. הן נבעו מסיבות רבות אחרות, והן נבעו מסיבות שונות.

הקבוצה החדשה מציבה משאורא: גזענות נגד ערבים-גזענות
דתית, ולא בכדי לא נזכר שמו של כהנא כקצומא, חביר
במבוא טורענים של גזענות ופאשיזם לא צלם... כל המפלגות,
הממסד האשכנזי, שלום עבשיו, התקשורת, מעבר לכך -
הזה עם שלוש חברי הקבוצה סגלה, שתרעלים יש שכנאם כם
היו חרובים ואם מסחר מורכב את האשכנזים והוא מעדד את
הדחייה למחול על צבאם.

[illegible][illegible]

מלך סוד

אמדע אור גילתה במהלך עבודת הדוקטורט שלה, שהיא חולת סרטן — ועשתה את הדוקטורט על חולת הדבה וגם נחרפאה. "ריפוי בעיסוק" — במלוא המובן

מאת שלי יחימוביץ

לסני שמונה שנים, כשהיתה אמרע אור, היום ססיכולוגית ומרצה באוניברסיטת בן-גוריון, תלמידת דוקטורט — עם הצעת מחקר במעטת נמרדה (איך אכולת במשפחות מבוסרות מלמדות את ילדיהן לרבה, לעומת אמונות במשפחות טעונות פיתוח) — גילתה כי היא חולה בסרטן חירום. בשלב הראשון בא המשבר. אחריה באה ההתמודדות האישית, ומאוחר יותר בא קרע בצורך עז ואחר-כך חלק מתיאור עצמית — העניין להתמודד עם הסרטן אקטיבית. הצעת המחקר הראשונה נוגדה, ובמקומה הועלתה עצמה אמרע (עם במחקר אחר: ההתמודדות עם הסרטן).

בשלב הראשון לא יכולתי להתעסק עם הלימודים. אחרי-כך היה לי צורך לעסוק בנושא שלי. סרטן היום שבו תליתי — הוא סרטן נדיר, לבן כחורתי במסרן נשיי נמוך יותר — סרטן השד. רק מאוחר יותר גוררתי את המחקר כעיסוק במצביותי, כשהייתי נאצית של המחלה היא מצביותי. שנתה שבוצע קשה מביא לביטול כחולות, כדגשות, כחיסום כניאשיים. במחקר שאילתי את עצמי איך נשים ממלכות למצב, איך הן מתמודדות במצב הכריקה הספציפית היתה — סוג התקשורת שיש לאישה עם הסכינה שלה.

אמרע נישאה, אם לשלושה היום גם סבתא לאריקה. כונה קודם את דרך ההתמודדות שלה עצמה. עשיתי אינטרווסיו, היא אומרת, הערערתה שאני התמודדות עם המצב בדרך של שיתוף. מאוד היתה חשובה לי התמיכה והתבררתי של אנשים בסכינה במיוחד בהתלה — כשבועות שלפני כריתת הורחם, ובשבועות שאחריה — כשבאו לבקר, כשהיו לי שאוהבים אותי. היה לי חשוב לקבל את האהבה מכולם — מתלמידים ואנשים אכן יכלו לתת לי את התמיכה שהייתי זקוקה לה — בזכות זה שחייתי פתוחה. היה לי ברור שאני זו שמובילה את הסכינה בבחינת קומנטיקציה.

למשל, באו לבקר אותי, ולא ידעו — לשאול לא לשאול? ואני מיר סיפרתי הכל, ראיתי שבשאינו נתונת רמז לכך שאני מובנה לרוב על הכל — כולם נשמעים לרווחה. אחרי-כך גם התחילו לברר על הפתרונות שלהם. בא אלי תלמיד, ויברתי אתו על הפתרונות שלו, והוא סיפר על מהותי שלו בסרב. זה היה ממש דומה. היה לי צורך עז לרבר עם בולם, גם עם וויס, עם כל מי שפגשתי. זה יישב אצלי תמיר על קצה הלשון. ישבתי במספרה וסיפרתי לקפריטי ישי לי סרטן, פתאום נעשה שקט.

היום, כשאני מספרת לך — אמרע אומרת אתה הורחב וחיד קטן — זה עולה כויכוח, כלי ההרחה. זה אפילו נורא רחוק לי. על-כילסני הערכתי את עצמי כמי שהתמודדה היטב עם הדברים. כמי שמעליחה לקבל מידע. לכן היתה לי גם חשעה שהתחלתי היא רבו חושב, ועם זה הלכתי למחקר.

תחושת פיקוח ושליטה

ישות באי, היא אומרת. את בא עיני פראים. זה מצבילתי. מאוד קשה כל העולם מתנועע עליך. זה חלק ממציאותי. כל בראים יורע שיעת, אבל הוא לא חי בתחושת מברית שיעת. זה רבו שיעת, וטוב שהוא מוחק. ההתקפה מאפשרת תמקוד, ופתאום זה כאן, ככה שלי. זה ישנן, זה משותף. כל זה מעורר חלון הדחה וגם תמיד חשיתי על עצמי בעל אדם ברא לא הולכת קרואה: מקסימום לקחת מרד גנר כאבי ראש, ופתאום אני. אדם כזה: אחרי-כך נכנס פתאום עניין וחלון. אני חושבת את עצמי כאדם עצמאי מאוד, עם חזון פיקוח על-חי. ופתאום אני חלולה כשקיד, כאותה, בכל המסמך ופיקוח.

כל אחת וזמנים משונה. פתאום את לא יכולה לתבן את

חייד. לא במהחובלי לעבור, לא איך חרגישי. לא היה לי גם שום אדם שיתן לי אינסטרקציה. במו שדיר, רופאים נותנים אינסטרקציה אויבטיבית. שלא מוחאפת לחוויות הימוריות שלך, נלכדים שלך.

בשבתותי לחקוד, שאלתי — מה זה מתחילת הדרך הראשונה לענות על כך, היתה ודך אינסטרקציה, כשהשאלה היא — כמה מגלים רגשות? כמה מודים קבעה אמרע בשלב מאוחר יותר, בדי לחלק את הנשים עם שוחות שניות במספר. עליי דכי ההתמודדות שלהן. מרד אחרי היה — וידעת או לא וידעת? היו נשים שלא ידעו כי הן חולות בסרטן. לא רוקא נשים שלא נאמד להן. היו כאלה שהמלה סרטן נאמרה להן בפירוש, אולם הן המשיכו להבחיש. במתקפה המטפלת בסרטן דחם, אנב לא נהגו הרופאים לרוח לחולות על סרב מחלתן. שיות שקיימה אמרע, על תקן חלה מתחלה, עם מנהל המחלקה ועם מנהל — הביאו לשני כנישה. עכשיו כבר אומרים, גם היריעה ששיטה משנה, היא אומרת, תרמה לתחושה שיש לה פיקוח ושליטה על הדברים.

מרד אחר, היה שיעוש במלים הקשות. האמיתיות. כשיגשניתי אל הנשים בסעוד הראשונה, באתי כחולית האחות ואמרת — אני פסיכולוגית. היתה לי מחלה דומה לשלך, ואני רוצה לחקוד איך נשים מתמודדות במצב הזה. הייתי רוצה שתעזי לי. אחרי-כך הבתי שותקת הנגיה לא שניה להן, הן כל-כך רצו לרבר. אמרתי שאני במצב דומה לשלכן — לא היתה אף לא אחת שבשליבים הראשונים רצתה לרע למה אני מתבוננת. הן רצו לרבר רק על עצמן. מאוד רצו לרבר. אני לא השתמתי מעולם במלים מוות, כריתה, סרטן, אבל בדיקתי באיו מידה האשה עצמה משתמשת במלים אלה. בדיקתי גם איך הן מניירות את עצמה. תולדה בריאה מי שפיערה על עצמה שהיא בריאה — היא כבירה מבחינה בדיקתי גם עד כמה היא מוכשרת אינסטרקציה. חיפשו אינסטרקציה וזה משנה אקטיבי. התאריה שמאחורי הדברים היתה — מתחילת ומגידת הן רדיס לתתיחות לאינסטרקציה. ואינסטרקציה היא הן זו שכאה מבחינה, הן זו שסכסכים. זו שבתוך היא מלחיות, סכסכים, רופא. הפתיחות או הסגירות לאינסטרקציה שמכנים הן — כמה אני פתוחה למה שאני מרגישה למה שאני חושבת? יש כמה צורות, אומרת אמרע, לטפל באינסטרקציה. דרך אחת היא להבדש הכל. דרך אחרת היא להימנע מלומר — אני מודעת למצב אבל לא מעוניינת לרבר עליו.

הוא בורח מהשד החסר

יש דרך נוספת. לא הבחשתי לא הימנעות, אלא עיבוד אינסטרקציה לרבה שותה סתם מאימת. עיבוד משמעותי. הגדרה כיו תחייב אותה לתפקד כבריאה. היו נשים שאמרע רדיס כמו. אני נורא מפורדת מהמות. אז, בדיקתי הער נורא מפיער לי. לא היה זה התייחסות ישירות, כלי עיבוד. יש הענקת משמעות מסוב אחר. כמו, למה לי לחשוב על המות, כל זמן שאני חיה אני חיה? או, מה שחשוב הוא לא כמה אתה חי אלא איך אתה חי?

אישה אתה אמרע לי. יש לי ממילא שריס קטנים, מה זה ישה לי אם חודרתי את? וגם, אני נשואה. האהבה שלי בעלי — תלוייה באם היה או לא היה לי שד. היתה בחורה שאמרה — ממילא סעלם לא היה לי גוף יסה. את ההתחלה הסכינה שלי קיבלתי חסר מהפכים. יש כאן סילוק האינסטרקציה. הענקת משמעות חדשה לסימאציה. באופן שיעשה אותה סתם מאימה. שני חוקים. חד וליכסמן, בדיקתי את ההשוואות והבדליות של חולות סרטן השד. שמכב שות משות את עצמן בעיקר לאיושיות רמות הפותחיות. במצב יותר סרע משלכן. חולות אומרת — עכשיו בדיקתי שד, אבל אני נשואה. לדישה יותר קשה, או, עכשיו בדיקתי שד אבל אני לא בשלב מתקדם של המחלה. זה צורת התמודדות. במצב רגיל ההשוואות הן כלס סעלם. במצבים קשים — כלס מה.

יש הסל בתגובות בין נשים משכילות לנשים לא משכילות, אבל הוא לא מהותי. לנשים יותר צעירות ההתמודדות יותר קשה. גם בין נשים רווקות וגרושות. לאלמנות פחות קשה. מחקר דומה לשלי, שנערך בארה"ב, ושמואל יותר גיליתי אותו — אמרע שהכירה אישה איש או אין בן-זוג, אלא אם יש או אין אדם קרוב לרבר אתה. זה יכול להיות גם ילד, מקובל לחשוב שלאיש נשואה יותר קל להתמודד עם בדיקת שד. ואכן, מכל הווגות שעמם שוחחתי, רק לבצל אתה שניה. האשה מסירה לי, שלפני היתחם הם נהגו להתקלף יחד, ושאתיו — עשה את כל הדברים האפשריים כדי שלא להתחלף על השד דחם. לרוב זה לא הפריע. נשים מברית את בן-זוגן ולמרות להתמודד באותו פישם עם הקשיים שלהן, והיתה לי חגשה שה יכול להפיער לי. או אני לא מתנסחת מולן, או — אולי זה ספיער לי. או אני נשואת בתויה בזמן שאננו שוככים. אחרת מגלות שאין שוב בעיה. אני מתנסחת מולן ואני רוצה שהעניינים שלו לא בוחות.

היתה פסיכולוגית אחת, שותה פתוחה אתי מאוד, ועם בעלה לא היא אמרה לי שקשה לו להתמודד עם מתחיות. זה עשה את האהבה נוחתת עליי. שיקל שלה. פסיכולוגית, או נשים שוכב עמי טיפול ושירותות לסל מרחה של עצמן — מרשות לעצמן להיות יתומות. לרבר על רגשות. מצב קשה הוא לא מצב לסיירה חרשה, אני בסכיכולוגית למרתי איך לקחת. עם הדירות, יכולתי להרשות לעצמי לחלול תחרות ולהתמודד און. אדם שלא למר לעשות זאת — והתברר אכן לא מעודת העלה כו — לא רוצה כסוטיקציה מתחלה עם שער המכבים שאים אליי. קשה לו להתמודד עם זה.

לגרש את הדימוי

מרע ותחילה את העבודה במעמקיפודות של מתחיות. וסיימה אותה עם גישה, ורבה מות. חרמשינית. גם מצאני. העמדה חדר שמתחית. אונה בהחית מקבילה להתמודדות יעלה. הפסול של המסגלת האונה גיורה. על ס. המצאים. היה זה של גישים שאמרינו: מבריות רגשות. כשתלוח אליה מתחית כלפי חוץ, בלגות לקלס עולות, וגם

אמרע לפני אמרע — כבר גילו שכתבת ספר, למשל, היא אלה מתחילת ההתמודדות. הפירות, בעיקר זו האמריקנית. לרבה נכנסו של גיבורים שולו בסרטן ויכלו לו. על העפרים אמרע גם מצטטת חוקרים האומרים כי במצב תרדה גבוהה מצב נכונה גינחתי אותך, סרטן, אמרת אמרע. זה סגנון עניינתי לתפקד בהלכה, יש צורך להרחיק את התרחות או את הגירויים הקשורים בה. או לעבר אותם כך שלא יעלו את התרחות. ואי יש שתי משימות: לטפל בחורה, ולהתמודד עם המציאות שמכביב הדרך הטובה היא למעמם לסלף ולהרחיק, וההרחקה היא שואשורת תפקוד.

העבודה שלי כתיבה כנישה מאוד אויבטיבית, אומרת אמרע. המבוא לעבודה אמנם מתאר, כקצרה, את מה שעבר עליה, אבל את-כך, היא אומרת, שכחה מעצמה. עוררת המחקר שלה אסרה לה — בראיונות הראשונים עשית כל הזמן השוואה עם עצמי, ואחרי-כך הספקתי. כשנשלמה העבודה ואמרע עברה עליה מתחילה, עשתה שוב השוואות. אולם כשהלכה — נפתחה ושכחה.

אמרע מאשרת שהספסם של "לעשות עבודה אקדמית בתרבות לכעיתית" — אינו חרש. אנשים במצב גידושין, למשל, עושים עבודת על גידושין. אירודינג גופמן (סוציולוג אמריקני) אמר שאחד יכול לקבל את הסטיגמה המצטנת איך ולראות עצמך באופן שלילי, אבל אתה יכול לומר גם — גמון, אני כזה. אבל אתם מועים בתפישתכם אותה. הדישה השנייה היא גישה של מלחמה על שינוי הסטיגמה. גישה של שינוי עמדות המכינה. וזה רי דומה לעשות מחקר על הבעיות שלך. אצלי זה היה מאוד חוק. אני אמנם חולת סרטן, אבל אני אשה את עמדותיכם.

בעשיית העבודה היה משנה מאוד מציאות. היום אני יודעת שרומישה שלי, בזמן המחלה, היתה פשוט לאימאיות. תשכחי שזה גור רין מוות. היום אני יודעת שזו מות. הסכינה להתחלפות המחלה הוא נמוך. כששוכבא אמר — יתיה מתודות את יכולה להאמין, אבל כשהידיעה אומר — יתיה כמר — למה שראיתי תוך כדי קריאת תומר לעבודה ראיתי שכל העניין פחות מאיים, לא כל-כך מסוכר.

גלי פאתוס

מרע מספרת למעמם לתלמידים. לפני העניין ולא נשטתה על עבודת הדוקטורט שלה. לפני שלוש שנים.

היא חמט רקות, אבל מתכנסת הרבה. יושבות נשים לאותו רוסא. בנמרד יוכלו בכולה כואות בוג ברטן, ואי לא אחת לא מרבת. זו לא התמונה שתמצאי במחלקות אחרות. כיו זו של תולידל. שם מיד מתפתחות שיחות ערניות — איך זה קרה לך. מה אתה עושה עכשיו?

משהו שירגיע

תמיכה חברתית לא תמיד נחזית באופן חיובי. יש אנשים, ככלבים כאוחים של המחלה, שקיבלו את התמיכה ככיון לחולשה ולחוסר-אונים של עצמם. היו שקיבלו פחות חמיכה, והרבר עורר את תרועת העניינות שלהם. יש אנשים, אומרת אמרע, שהסגירות פשוט חוכנה להם. בכל זאת, מרעס צויליץ צידר לחזור לתפקוד. קודם כל זה נסח את הרעה. נתון תחישת בריאות, מאפשר לקבל משום חיב בהסכינה. הסכינה מפנק אותך תרופה קצרה, אבל אחרי כך כבר לא.

צידר לטפל בהרדה. והרעס שלי הוא שכל אחד יפעל בחרם כמו שהוא יודע. כי כהטיפול שלה בדיס היא במציעות הרחה — אם זה עוז לה במצבים קורמים — שתרדוק גם עכשיו. וכי כהטיפול שלה היא בחיפוס כשיעוד — כחחפש כשיעוד. כי כהטיפול להסיר עם הרדה בדרך של קומוניקציה פחותה — זה מה שיעשה לה טוב. לי זה היה טוב. נורא חזקו לאסוף אינסטרקציה על טיפולים ועל חוויות של אחרים. זה עוזר. יש טיפול כשהי רמות גלובליות וספציפיות. אבל אם נכנסים לרדיס ספציפיים — הטוב לא להתקל ביותר מדי גידויים קצודר. חדר. במיחה הישב לאבן אינסטרקציה שתרדה לך שיה-יפיער. הוא טוב כמה שאת מצפה לה. בעיני קיבלתי תמיכה שלא ניתן לתאר. ההתמודדות שלי היתה מלסל בי. בלעוד לי. היה לי לידור. הוא הביא הביתה הבין ספרים על סרטן. אמרתי לו — תרצה אתה. אם תמצא כשהי שדיגית אותי — תו גם לי לידור.

יש רדיס שלא היו מנשא מחקר. אבל אמרע גילתה אחת לעצמה, במהלכו ובסוף הטיפול במחלתה. הפסקתי תחייבים — איגית שסחיס. סידור פרחים. רקה. בעבודה חפקרתי או לפחות כך תשכחי. אבל כשהגעתי הביתה — ואני מאוד אוהב את הבית שלי — נעשה לי רע. מיר בשיה לי הסמא להיות עם עצמי נעשה לי רע. את זה סמאני אחרי-כך גם אצל אחרים. רוב נרול ומוחלט חוד לחפקוד נרמלי. אבל לא למה שמעבד לזה. כל-כך הרבה ארגיה את כישקעה כדי לחזר חסוק לראות בסרטן. לא נוצרת קרוליה של "מתחפז לגורל". אמרע. יש חחושה שחולי סרטן לא כשפים אחרים בגויות שלהם. למשל, סחכים כחוד להקדוה. ההקדוה עצמה

ו.ני"ס פרי"ס

אוריית דמיון

המיתר המפיק את

לנו הסכמה מצד התכנית החדשה, במעט לנבי כל שאנו מבקשים, אמר אריה ברק, "ער היום אשור לנו אגף שיקטנו, התכנית יורעת שהשוק הישראלי אינו על סף קריסה ומכירת שותקליטאוסף הן האפשרות להחזיר להיטס שלהן לשוק. זו הסיבה העיקרית לכך מעינים קשים".

התכנית נוסדה, מרי מעל, להוציא תקליטאוסף תחת חסותו מסלולי גדול, ותכנית הכללית למסיקה הוציאה בעבר תקליטאוסף סדרת "מקסימוס" שלה כמות של כיה אילו מיכאלס חתמה בכל כפיו החזקה של בנק (עד 18%) ולאחרונה, חברת "ראש אינדיאני" (להיטס) את הוציאה תקליט בשיתוף עם רשת נימל ושמן גורמים של נימל, מה שגרר אתו תגובות חריפות מצד מנהל אחרות שיצאו נגד ההתקשרות של גוף מלבתי עם מנהל פרטי, ללא מכרז, כדק מדבר בכותב התכנית, לסיכואם אפילו שהיא חברה גדולה אין תקציב פרסום עקב התקשרות עם מממן נותנה לנו אפשרות חשיפה גדולה יותר, נתינתו לתקליט האוסף שעשו עם רשת הפס הישראלי, תואמר ליהל לנו חשיפה גדולה ברשת נימל, בגלי צה"ל לא נלו לתקליט מן התקליט, משום שהגיע למקום הראשון בעד התכנית, רשת נימל רצתה לעשות את התקליט הזה מי לאוריד את שט התנהג.

היטס לזמן מוגבל

שתי חברות תקליטים, פונקול ו.התכנית הכללית למסיקה, מנסות את שיטת הסדרות הראשונה מוציאה את "קין" והתוצאות "רק משנה מרי תקליט את המנהלגורדית על גבי העטיפה, ממש עכשיו מצלית התקליט התוצאות 86, החברה השנייה מריצה בהצלחה רבה מאוד, את מות "מקסימוס" וכבר הגיעה למספר שכע ברשימה וחד נשיה לקראת השמיני.

תקליטאוסף מוצע, אומר אבי ביינתן מ.פונקול, מה הוא קרא, סולידר, מוכר כי 5 ליו אלפיס עותקים, אפשר להגיע גם לכמות כפולה, תקליטאוסף, שהיא עשרים אלף עותקים, פונקול מוציאם כשישה תקליטאוסף בשנה נמשך.

מסיכואם חברה גדולה, מוציאים בין שמונה לעשרה, משה מנהל לעשר עיתונאי די.גיי, וביום עובד בכיר כסיכואם, אצא להדרכת רוב האוספים התרשים של החברה שלו, בעבר, קשה זאת אין ביישור, האיש שהבא את הדיסקורדיי לטועה הישראלית, ביישור אתראי לעשרות תקליטאוסף בעניס האחרות, הוא יכול היה לברוק את התקליטונים והיטס על הקול שלו, לפני שהכניס אותם לתקליטאוסף, התקליט הללו הם להיטס לזמן מוגבל, אבל כאשר הם נחשפים הם נמכרים היטב, לפעמים בוכות לודט אתר מכר המוסס בתקליט, אבי ביינתן נודר בתקליטאוסף שבו, חזקא היתקליט גרוע ביותר, "הוא מורה, "אלה הם בו להם עקב בנותהתקופה, של רנה ורנאטו ושמרי את אהבתו (וכובותו נמכר כמות), אריה ברק מטיילספק בכך שתקליטאוסף הם נתיסבר קבוצים וסוען שוו טעות אפסית, בין היתר בגלל תמיסות המאכילי שהם מקבלים בתוך לארץ, גם אצלנו, הוא מוסף, תקליט שאנו מפרסמים, נמכר בכמות גדולה יותר, ביחס לתקליט שיוצא לשוק ללא פרסום, להיטס מס' 3 עשרו ניגל בדיו ואנשים באו לתמונות וחיששו את התקליט הזה, מה טעמענו בדיו, גם בלי לדעת כמה מרובך, בסך הכל, אומר טי. תקליטאוסף הוא השקעה לא גדולה וכיסוי ההוצאות מוגנת במעט מראש ולעתים גם מרווחים.

נשאמר, מאותה סביבה: הוא שוק התקליטים במחיר מול מחץ לארץ ישנן חברות המתמחות בהוצאת תקליטים כאלה, הם נקראים מרי פרייט או בדג"ט, סיכואם כמעט אינה מוציאה תקליטים כאלה, אבל היא מריצה, בהצלחה רבה, את סדרת "גייט פרייט", תקליטס שממדים וול ב-25 אתו ממחר תקליטם דגלי, יש שוק גדול מאוד לסדרה זו, אומר ברק, "פערכת יחסי העיבוד שלנו בנושא היטס פרייט מתמקדת בכך שאין מרוס כמות תקליטס מוחלים, אלא שניים פרייט הא שם נשל למעט מיוחד, תקליטי דוק קלאסי, שהוצרכו נתנה מחם, נוסף להחלה".

באגליה קיים שוק עד מאוד לחוצהמחדשה של תקליטס ישנים, או תקליטאוסף של, מוסיקה ולוחים מוקשות מסירות ומגדרות, בסגנונות שנים, חברות כמו אולד גולד, "צדלי" ושותפיות הדגה תקליטס של חברת "אין האמריקנית, בה היה חתום אלביס פרסלי בראשית דרכו ונה תקליטס ומרי ורקאןדול (ביס) ועוד ועוד, גם חברות התקליטס הגדולות והמבוססות, כמו "אי.אמ.אי" ו"סי.בי.אס" מוציאות תקליטס ישנים בהרספה תרשה (מה שנקרא RE-ISSUES) תחת שם מיוחד, כמו "רטרופקטיבה" או "הולום" והחברות מרבות לפרסם את התקליטס האלה באמצעות העיתונים, משום שפתיחיער, שלהם אינו מנהל דווקא עם האמליה קרא, עיתוןהפוס, מגול בכיר בחברת "סיכואם" ונאמליה אמר על תקליטס אלה כי, יש לנו מחויבות עמוקה לתקליטס הישנים בקטלוג שלנו, תוהמו שתקליטס אלה עדיין לא סימנו את תפקידם המפיקה בום עדיין זהה ונו רגל לאתר אתהקליט, בחברה גדולה אחרת מוסיקס, אס חברה מוציאה את התקליטס האלה ותנהג בהם בהערכה ומכירת האמליה להם, יהיה לה קטלוג חזק מאוד, לאחר שנים, תוצגו אין כמעט RE-ISSUES למעט תקליטס סדרת "גייט פרייט", מנסים גם להפסד מתקליטס ישנים, להפסד חסם לקראתאוסף, ולמכור אותם במחיר וול ואפרקטיבה, קשה שלא כל התקליטס מספים אנדקטיביים לקהל, אין ביק מאמען שאין נאצר שוק לתקליטס, לועזים בתוצאות פורשות, אולי רק לתקליטס עבריים, אין שלא ידועה אם משרה מן הקוראלי דעת לשוידר על, גליהתקליטס של השליה קרא או להקל, מוגנג צה"ל, ונעונו או גליהתקליטס או שם גורמיר ויקי, נלסון: "הוא וסלן בכל זאת, גליהתקליטס מוגלית או אצותהחברה, שישלח לו."

בשוק בו חל ההדמולר ושבו לאחרימון, ראשון השנה האחרית - תונה הבערת של תקליטס - יציב במקום הראשון במכירת האלביטס חביטו תקליטכפול בשם לוח אנו קרא מוסיקה תלם 6: אפסיליהטס, או כפול שמונים אותו אלנו, שלט, זאת את זאת ארבעת חתום שיושה התוצאות הראשונים במכירת רביהמבר הבייטס באותו שבוע, נתפסו עליו תקליטאוסף, מישור חישב ומצא כי בתקליטס חללו מוסיקס, בעקב, כל החישים הגורמים של שנת 1985, הישוב ששנו נוסף תעלה כי נוסף שלושות תקליטאוסף (נרביע וזה אופף של להיטס להג המגלד ולא מוסיקס תרשים) צריך היה לשלם בעשירים ליהל שטרינג, בעד שובר רבישת התקליטס, בנספר, היה נדרש הצרכן המוסיקלי לשלם לא פחות מ-120 לישט, היתרון של תקליטאוסף, בדור מאליו.

עוד נתון אחד שיהיה בו כדי להבדיל את מעמדו הכבד של תקליטאוסף, הסל, כבירטינה: לא פחות מתמישה תקליטס כאלה הגיעו לראש מצעד הבריות במדצת שנת 1985, למעשה, היה משפיע מאוד אס, לוח אני קרא מוסיקה תלם 6 לא היה מתייצב בדאש, שכן ארבעה מתוך תמישה התקליטס הקורמים כסדרה, הגיעו למקום הראשון כבירטינה וזה שגבשל, הסתפק במקום השני.

אין ספק, תקליטאוסף, אפסיליהטס, מביאס רוחות נאה על השקעה קטנה יחסית, לחברות שהוציאו אותן, גם אצלנו הסטנו עובר, כטיבום השנה שעברה, הגיע תקליט האוסף של החברה הכללית למסיקה, "מקסימוס 6", לראש הירוג שלה, רביהמבר הגדול ביותר של חברה, לתכרת, פונקול, היו שני אוספים בין תמישה רביהמבר שלה ולחברה הגדולה בארץ, סיכואס, "היתקליטאוסף אחר בין תמישה הגדולים, למעשה, רק חברה אחת אינה מוציאה תקליטאוסף לשוק המקומי וזה "אסטרונקס", אינעליט שתיא מפיצה בארץ את תקליטי חברות "א.סי.א" ו"מטאון" - שיש להן, מה להציע - היא נמנעת בעקשנות מלצאת באוספים למיניהם, "לא תמיד יש מספיק קטעים טובים", מסביר יוסי לבנון, ממנהל על קידום המכירות בחברה, "אס היו לי ארבעה קטעים טובים ממש, לא הייתי פוסל את העניין ומצדף אליהם עוד תמישה שיושה קטעים טובים פחות, בתוך פילרים, אבל ביום, אנתנו מריס לעמוד על שוק הסינגלים, מייבאים הרבה ויש רדישה, כך שאין עניין מיוחד בתקליט אוסף".

סינגלים, תקליטונים, אוליחר דיוק, העובדה שאין בארץ שוק להרספתם ומכירתם, זו הסיבה העיקרית לפופולריות של אוספיהיטס בשוק המקומי, בעבר, עד לסני בעשר שנים הוציאו תקליטונים, אלא שהשוק נתלש, הוחלט להפסיק לייצור ודיבוב שלהם ארצה לא נראה נכון מבחינה מסחרית, הסתרו: אוספיהיטס, כל חברות התקליטס בארץ מייצגת חבדות גדולות בתוך לארץ, ובאשר מצטברים במה להיטירדין של החברות הוותיק, אפשר לגשת להרכבת התקליט, אין הבדל, כמות, שכל התקליט יורכב כלהיטס ואפשר להתחמק בשיטת הפיטסיפטי, תמישים אותו להיטס מוכרים והטאר תקליטונים מוכרים ומצליחים פחות, יוצאדופס, לפחות בארץ, היה תקליט הכפול של חבדת "סיכואס" הנקרא "להיטס תלם 3", זה שיתוף פעולה בין שתי חברות גדולות, "סיכואס" ו"רביא.איי", ממש בשם מסדרת, לוח אני קרא מוסיקה מציגה להיטס של החברות "אי.אמ.אי" ו"גירדיו".

אוסף עצמאי, תוצרת ישראל

פרט מעניין: חברת, סיכואם, ישראל, מייצגת את "אי.אמ.אי", "גירדיו" ומכונן את חברתהאס "רביא.איי" לעומת זאת, מיוצגת כאן עליוי החברה הכללית למסיקה, לבאורה הינו מצמים מסיכואס שותפים באן את סדרת, לוח אני קרא מוסיקה, ולא חוקא את התקליט בן הסדרה האחרת, אבל מסתבר שהשיקולים לכך אינם פשוטים: אריה ברק, איש חבדת "סיכואס", מסביר כי, לוח אני קרא מוסיקה, הוא תקליט המיועד ארירוק לשוק הבייטס, היו ניסיונות לשבוע את שתי החברות להרשות הוצאת התקליטס גם בישראל, אי לשווא, הפתרון, להרכיב אוסף עצמאי, תוצרת ישראל, מלהיט שתי החברות, אשר, ללהיטס מס' 3, כדק מסביר כי תקליטכפול זה ושני קורמיו, הם פרי יומה אידופת, ותחילה ניסו לברוק כיצד מגיב השוק הבייטס, שני התקליטס התורמים נמכרו היטב ובעקבותיהם, נפתח, "סיכואס" ו"רביא" באישור הוצאת התקליט השלישי, גם בארץ, אג, בתורפה הישראלית מוסיקס ארבעה קטעים שאינם מורסמים בריסה הבינלאומית, כפקס ארבעה קטעים אחרים, תסיבה - בעית תחית, כלהיטס מס' 3, מוסיקס זה לצד זה בוכבים בסר מדינה וברוס ספרינגסטן, ושמות תרשים, כמו, קוססה איומה, "רביאנטי", קולנל אבראמס ואחרים.

מה, אפוא, האינטרס של חברות התקליטס בן תחומים הספורטאיים, להרשות את שיתופם בתקליט כזה? ברק: "אינטרס בדור: כמה שיתוף יותר כוכבים גדולים, כך ניתן יהיה לרווח בצורתם את הפחות מוסיקס". והוכרנו את ענין תחומים אגונים אחרים, לא רבים אבל פטרוליים מאוד, ודרשים להכניס סעיף מיוחד בחוזה שלהם, שעליו אסור יהיה לכוול שני, שלהם בתקליטאוסף, לב, אמנים אחרים, ביק מוכיר שאנו כמו אוליבית גיטורדיו, תליו איגליסאס, דיאנה רוס, ברברה סטרייסנר ואחרים, אבל תליו יהודי: ממצא סטנסים ואשור להחגבר על האיטוסים בערת הדבה חוצצם בריאה ועקשנות וגם כמה סוכמכניות, למשל, סיכואס עקשנות האוסף של סטרייסנר בכך שכללו שר שלה, ראש עם ניל ויימור, בתקליטאוסף, ליימונה, מסתבה אין סעיף מגביל בחוזה שלו.

הכנת תקליטאוסף נמשכת כחודש ימים ותליו, אפוא, חקטעים, לתקליט, הוא, פעולת ראשונה, אחרת, מנסים כמישיס אחרון חומר ופטיס לתכנותהוצאת בקטשה אישור להכללת האמנים שלהם בתקליטאוסף.

להיטס, "סלטים"

"תקליט אוסף" מכנים את הלהיטס, ההשקעה קטנה יחסית והרווחים נאים, כרגיל - לאחר הצלחת בחוץלארץ, הם מגיעים גם אלינו, כל מה שרצינו לדעת עליהם - בכתבה שלפניך

מאת עופר ניר

פרייט וני"ס

5

[illegible][illegible]

נעמי בנצור

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

המחברות של ד"ר חיים ורטהיימ, פרופסור במחלקת הפסיכולוגיה של אוניברסיטת קולומביה, ניו יורק, וד"ר אריק פרידמן, פרופסור במחלקת הפסיכולוגיה של אוניברסיטת טקסס, אוסטיין, מפרטים את תוכנית הטיפול המוצעת, את המטרות, את הכלים, את התהליכים, את התוצאות, את המעקב, את המעורבות, את התמיכה, את התרגום, את התאמת התוכנית לנסיבות, את התאמת התוכנית לנסיבות, את התאמת התוכנית לנסיבות, את התאמת התוכנית לנסיבות.

מלך בששור
 אהרן חייב לאלה קורא לכל מוסלמי נאמן, לנסות דלי מים, ומספר ברוך את משה
 לים.
 * מח שמוציא שלא נהרג דיוקא גשם בשביל צערה אדם נהנה משה ורובת

[illegible]

צבי אבותי (נרישה) בכתב צבאי, 1950

פתאום הוא איננו

ביום חמישי אחרי הצהריים סלסנה אלי תכרה מהמערבת ואמרה: "צבי אבותי היה צריך לבוא לפני את המורד שלה: מרדע ומעש, אך הוא לא הגיע, סלסנו אליו הביתה ולא ענו לסלסון. אולי תע לי משנה?"

צבי אבותי ידע כיצד רייקן וממורד מאור, ולא היה שוכח לבוא למערכת, בולנו התחלנו לא לעלות לכל בתי החולים במבינה כדי לבדוק האם אושפז, אך הוא לא נמצא. בשעה 8 נער נעשה ידידה שלו לביתה, כשנבגסה לא הבינה למה הצלחת של אריות הצהריים על החלון ולדל הצלחת חצי כוס תה. כשעלתה לקומה השנייה, לחדר עבודה, ראתה אותו יושב על המיטה ראשו נשען על הקיר, ופניו תלוקים ושקטים כאילו נדרס לרצ, אך גרישה, כמו שראנו לו, לא נמ לרצ, הוא היה כבר מעבר לבול הממורד בין אלה שנחיים לאלה שהלכו לעולמם.

נתינת דבר מותו, נצבם הלב, תבר סוב עוב אולנו, איש שהלך אחנו ררך ארזות, חבר נעוזה, אשר היווה עמוד כל תכדי המערכת מעין. אנציקלופדיה חיה, כי תמיד מצא סענה לשלוחו, היה מידע איד ששחק, בין אם תרגם מאחת העשרות הרבות ששלט בהן, סירע טקסט נדח בארץ נידחת, נומתה כימית או מימילית או סנס המבר על הצעש במליטיקה ומכללה בארץ רזה או בארצנו.

גרישה ידע נמ על מה שקורה בינינו במערכת: הוא ידע לסי גורל ומי התחתן, מי מתמסר מן העתה ומי ייכנס לתפקיד זה או אחר. עיניו, שהיו באילו חצי-עצמות תמיד, ראו אה הכל ואחיו שמע את הכל.

אילו האנציה בארצות הברית מודה לו על שנתן לו 80 שנות חייה מרדים עד הרגע האחרון, לא ככל של חוסר אונים. גרישה הלך מאתנו מבלי שיהיה עליו לחבוט לאיש שילביש אותו, תלף לו מצעים, יאכיל אותו או יוכל אותו ברחוב; גרישה מת מות קדושים. היה טוב להיותו, חברותו, היה טוב לעבור אתו, והרמעה מלחה קצת בחיך ובתורה.

הגשר של "אורט"

ציונות אפסד רק ללמד במערכת. צעד הלומד אנציה עצות למידים ידע ואלים בביתו, סר בידי חל יתקשר לארץ בקר שר הדבה יותר עכוס, מאכר אילו לרד בנלה על ציונות ועל המדינות של מלחמת לעם הלאומי. ער שלא מנצחם חילוק לא יודעים מה זאת אבותיהם וער שלא חיים בארץ לא יודעים מה זאת מלחמה.

אלה זה דברים של כליות. אורט פון שר תושב ניו ג'רסי, אשר הגיע ער שר קים תכנית מארצות הברית, שאלתי אותו למה את לא עולה ארצה. והוא התבדח: כנראה את לא עולה ארצה כי לא קיבלו חודש נכחו לא יודעים אתנו האנציה מנצחת לתנו את הצעדים שלנו שלא ידע לבבוי סתם כמנו. בלום, לרע ששקטנו בראש. אך קשה לעצור את האש.

ישננו יור. שכע פליחה מרצחית: ומה עיונות ישראליות. מלבד השנה לא היה שום הבדל בינינו. בולנו נשים עברות. לנולדו חלום של חיים טובים יותר, ויודע ללבוש ותיקון לחייו. וזו לא פליח טיפסאט ולא ידבר. ביונות, לא הושוו פוסק ולא הנגדו במערכת, זו עשית את עצמו סתם אבות ילדים ילדו ישראל, בארצנו גיש אורט פליחה לעצמו מרצח. אורט בארץ ונעלה. בארץ קיימים 165 מיליון ילדים וילדות לעצמו מרצח. אורט בארץ ונעלה. בארץ קיימים 165 מיליון ילדים וילדות לעצמו מרצח. אורט בארץ ונעלה. בארץ קיימים 165 מיליון ילדים וילדות לעצמו מרצח.

אופנה

בכל זאת על המכה

ציונות (בלי מרכאות)

לעלות - קיבל עגלה וסוס. עכשיו הוא מפקח ארצי למרעה. ומומחה ליועור. ונוסע במכונית. הוא מודר על היער כאוהב על אוהבתו. מלסוף כל ער יעור ודואב על אלה שיכשו.

ב' 1977 הוקמה רשות המרעה. תפקידה - הסדרת שטחי המרעה. נידורים (יש גם פולשים יהודים) חקלאותם, כל שטחי חכור שאינם מתאימים לחקלאות מיוערים למרעה או ליועור. או למרעה בתוך היער. למרעה ביערות יש חשיבות מרובה הן מבחינת ניצול משאבים, והן בשומר על היער. ומגן עליו מפני שרפות. זאת עלידי אכילת הצמחייה העשבונית שהיא חומר דליק ביותר. במקביל תרומת היער למרעה היא בחורבה תקופת מועדם מתלכד ומפליג אל העבר: אברהם אבינו נדר לרובבה וללארבה על ארץ כנען בחיפושיו אחר מרעה. בזמנו של יצחק אבינו היה משק המרעה דומה למעלות בחוות, כלומר מרעה מוסדר ורגוע. בשדות השלף (הוא מוסף בדרך ניצני רשות המרעה). וכך תלאת עד רד המלך ועד קקל.

מועדם מכיר אישית כל ער יעור. הוא מדבר על טעויות נטיעה שנעשו בעבר. חלחלים שלמדו ועל מה שעור בוא. עם אנשים נמוחו יש תקווה לער ולנו. חזונו לבתולבקה בשאני ספוג ארץ-ישראל יפה ואנשים יפים.

קורח לא פעם שאיש שלא ראיית אותו שנים רבות. ואותה מניח שתוא כבר הלך לעולמו. עובר ברחוב ונושם. ואומר שלום. מקרה כזה קרת לי עם קקל. אותה קופסה כתולה אשר כל יום שניו היונו מבטאים לו מול וכשהייתה מתמלאת היתה יוצאת לנאל אדמה. דוגם פת. דוגם עם - רגב אתר רגב.

לא את הקופסה אבך פנשתי את ספקטור (המכונה קקל) והוא מספר לי שהוא איש חקר הקיימות. מתברר שהוא חיה וקיימת. וספקי עומד ומותח לפני את כל המעשים שקקל עושה. תיא, שיש לה אמנח לפיתוח קרקעות המרעה, נואלת אדמות. ונוטעת יערות. וסוללת כבישים. ונעזרת בחקמת יישובים, וחוננת את יום הארמה (גנבו לנו את השם) וחכל כמיומם ומיומה.

מורדים על הקו תירוקן זה הקו תירוקן - יערן. והוא תריות של המדינה. וקקל איננו פועלה מעבר לקו תירוקן. אתה הסיבות לכך הוא רגישותו של התורם האמריקני. וכדי להראות לי את נללות הקופסה הלכה למעשה, אחנו יושבים במכונית ונוסעים לער שמעל קיבוץ חאור. ביער פתש אותו אברהם מועלם (הומה לקיטר). ענה ארצה 1950: מערק שם חיה מורה. כאן נללה לעבודות רחוק (ממנת חיומים חתם) מיעור. אחרי אמרמה היה לראש קבוצת וקיבל המור לרכיבה. המשיך

רק למדה?

המכלת של מחרתיים - היום

עצוב. כמו בכל רד - נמ בזה יש טיב ורע. תחילה, איד לא כמוב מרסום כסיסמ. כומן וביצוע קבוע. נכנס אלמנט הגורל והעצמה. האמפיקס המצטבר. קוראים לזה בולנו הסקציוני.

הרע מפני ששקשה לרש'ת לפרוץ את מעגל הקוראים הקבוע. ומתקנים מורים שיש למרעה ממוה וז קהל קוראים קבוע הרע מפני שאם אתה מתעניין בתחנות השבועיות - אתה תקרא את המורעה. אך אם אינך נמנה עם אלו והרגימ להשוות את מדי הצוה והדסק מביד להנת שפספת על המרעה הקבועה מכיל שתריוש. אם מיקומה של המרעה, עיוונה וביתוה היו שנים משנוע לשכור - היה נכנס גורמ חשוכ ותלוי בפרסום אלמנט ההשתנה. קהל הקוראים אינו יורד למה לחכות הפסס הוא ימצא את המרעה בעמוד חדשות של יום א' בגורל 20 אלמנט וליר רשימה רצינית, ופסס הוא יראה אותה כמננים מורדגים של יום א' בגורל עמוד. ובסמך. לצילומי אופנה המציגים את קולקציה אביב-קיץ 1987.

על המרעה עצמו דומה שאין סעם להבדיר מלים. אלה הן מרעות מונקיות. לוח המשימות מפרה סאור. מוגרדת וקול מאור מוגרד. שבאמה אנו גרל ואינו משתנה בעיקרון. ממקנה מרסום ורשתות השיווק אינם תורמים לשיווק. בגורלות החברתיות בחברה הישראלית במקרה הטוב ומקשים על השינוי ואולי אף עוצרים בערו. במקרה הרע מרסום הרשתות אינם מערים על החברתיות שבדעיו. אינם מרחיבים את קהל לקוחותיהם כחצת משמעותית (30% מקסימום) ונעצם עוצות את הרשתות בידוק.

מה צריך לעשות? צריך לתעורר רעיון מרסום המרשק. גימח. המרסום החריש והיפכל. וכל השאר חזוים. להעלות ולרש את לקוחותיהם למקומות לא שגורים. משך כמחצית מלל שגורתי שלעור תכנון

המכלת של מחרתיים - היום

ריכוז תחנות בקנייה ומשום כך הנחה כמחיר. וכל את כשולי העיר.

על מ' אתו קו מחשבה קל ידעה לשער מה יעלה בגורלם של ההפרשות וההפרכות. לכשיקמו רכי המכד למיניהם ויחידו נהגות נרולים שאינם מסתפים במון ובכלי-ידת אלא גם בנינו. העצלה ניקוי, כל-ביתכיה, קוסמטיקה ועוד.

אבל נעבה. ברשותכם. למציאות: במקום להלחם ברשתות השיווק השבועיות (מסר). מרקט, שופרמל, קראוס (רדחת רשתות השיווק העירוניות והפרשות. היסרכל. היער קראוס) במקום רשתות השיווק לא השכילה או לא הליתו. ליצור לעצמן והיו שייח' אותו וייתן את התרון והמי תבולם. לעומת המרשק השבועי. היפרשות נעבה נעצת לא-נעצת במסר.

היכר קואוץ

פתוח במוצ"ש

קבלת הזמנות וזיהוי עם אנשים

חומר	מחיר
חומר 1	1.00
חומר 2	2.00
חומר 3	3.00
חומר 4	4.00
חומר 5	5.00
חומר 6	6.00
חומר 7	7.00
חומר 8	8.00
חומר 9	9.00
חומר 10	10.00

היכר קואוץ

את המצרכים שקנינו אתמול במכלת אנו קונים היום בסופרמרקט. מחר נקנה אותם בהפרשות ומחרתיים ברבי-מכר. מה שאתה רואה באירוסה ובאמריקה - תראה בעור עשר שנים בישראל. שנות האלפיים מתרסקות על הרלת. מה שמשוררי ומתוחכמת היום הופך למיושן ומסורבל - מחר.

הישראלים של סחר יהיו יעילים ומ' תותבנים יותר. ממש כמו באירוסה ובאמריקה. בהעדרו מן פניו יערכו ישראל העירי לכו את קנייתיהם במקום ובזמן אחד. תגוית המכלת. המשרות היום קהל לקוחות מגוון מסביבתו הקרובה יתפכו כעתידי. מוצאה מאותה התפתחות. למצויים ארביאלוגים שרש וטוטלוגיה תסלת לוח.

שתי כשרות לשמריים ולתפרנים שנישעמם נעצק למקרא שני המשפטים האחרונים בשורה א' - חנויות המכלת של היום תישאנה גם מחר. מקסון אמנם יצמסם ומתוכנתו תשתנה וזן השמשה לקניה משלימה. בעיקר של מוצרי-ידק טריים ממש כמ' רשת. סכן אילבן בארצות אר הן תישאנה בשורה ב' - בבנימינה וברחוב ישיביו עור שנים רבות לקעת במכלת.

גם מרל של רשתות השיווק השבועיות וסופרמרקט, שמרסל, קראוס אינו שונה מגורלן של תגוית המכלת. רשתות השיווק השבועיות (תגויות הקניה בחן קטנה לעומת המכלת) המיועדות לתושבי הסביבה ולמשפחות עובדות המגולות ארז חיים מורדגים למי. בעלות רכב ומעריטות לרע את קנייתיהן במקום ובזמן אחד. תהסלנה מחר לחנויות המכלת של היום. קנה לקוחותיה והדסק יותר יעורף כעתידי. אם יסכיד לו את זה. לכו את קנייתיהן במימסות ובתפרים ללנייהם המצויים

[illegible][illegible][illegible][illegible]

22.20 על שם ה'תשס"א — דרמא
אנליטי
28.40 סטודיו של קדם — מנח אל
בידן ענני/ענני
קרמל

המחלקה	21.50
המחלקה	22.05
המחלקה	23.45
המחלקה	24.00
המחלקה	24.50
המחלקה	25.00
המחלקה	25.50
המחלקה	26.00
המחלקה	26.50
המחלקה	27.00
המחלקה	27.50
המחלקה	28.00
המחלקה	28.50
המחלקה	29.00
המחלקה	29.50
המחלקה	30.00
המחלקה	30.50
המחלקה	31.00
המחלקה	31.50
המחלקה	32.00
המחלקה	32.50
המחלקה	33.00
המחלקה	33.50
המחלקה	34.00
המחלקה	34.50
המחלקה	35.00
המחלקה	35.50
המחלקה	36.00
המחלקה	36.50
המחלקה	37.00
המחלקה	37.50
המחלקה	38.00
המחלקה	38.50
המחלקה	39.00
המחלקה	39.50
המחלקה	40.00
המחלקה	40.50
המחלקה	41.00
המחלקה	41.50
המחלקה	42.00
המחלקה	42.50
המחלקה	43.00
המחלקה	43.50
המחלקה	44.00
המחלקה	44.50
המחלקה	45.00
המחלקה	45.50
המחלקה	46.00
המחלקה	46.50
המחלקה	47.00
המחלקה	47.50
המחלקה	48.00
המחלקה	48.50
המחלקה	49.00
המחלקה	49.50
המחלקה	50.00
המחלקה	50.50
המחלקה	51.00
המחלקה	51.50
המחלקה	52.00
המחלקה	52.50
המחלקה	53.00
המחלקה	53.50
המחלקה	54.00
המחלקה	54.50
המחלקה	55.00
המחלקה	55.50
המחלקה	56.00
המחלקה	56.50
המחלקה	57.00
המחלקה	57.50
המחלקה	58.00
המחלקה	58.50
המחלקה	59.00
המחלקה	59.50
המחלקה	60.00
המחלקה	60.50
המחלקה	61.00
המחלקה	61.50
המחלקה	62.00
המחלקה	62.50
המחלקה	63.00
המחלקה	63.50
המחלקה	64.00
המחלקה	64.50
המחלקה	65.00
המחלקה	65.50
המחלקה	66.00
המחלקה	66.50
המחלקה	67.00
המחלקה	67.50
המחלקה	68.00
המחלקה	68.50
המחלקה	69.00
המחלקה	69.50
המחלקה	70.00
המחלקה	70.50
המחלקה	71.00
המחלקה	71.50
המחלקה	72.00
המחלקה	72.50
המחלקה	73.00
המחלקה	73.50
המחלקה	74.00
המחלקה	74.50
המחלקה	75.00
המחלקה	75.50
המחלקה	76.00
המחלקה	76.50
המחלקה	77.00
המחלקה	77.50
המחלקה	78.00
המחלקה	78.50
המחלקה	79.00
המחלקה	79.50
המחלקה	80.00
המחלקה	80.50
המחלקה	81.00
המחלקה	81.50
המחלקה	82.00
המחלקה	82.50
המחלקה	83.00
המחלקה	83.50
המחלקה	84.00
המחלקה	84.50
המחלקה	85.00
המחלקה	85.50
המחלקה	86.00
המחלקה	86.50
המחלקה	87.00
המחלקה	87.50
המחלקה	88.00
המחלקה	88.50
המחלקה	89.00
המחלקה	89.50
המחלקה	90.00
המחלקה	90.50
המחלקה	91.00
המחלקה	91.50
המחלקה	92.00
המחלקה	92.50

[illegible]

באולם תלמי 22.10 אגנאס ופסד תרס"ח

4.3.58 ערש

17.10 שרנס ערש"מ 40.45
17.10 ערש"מ 18.00 תבאב ב"מ
19.00 ערש"מ 19.00 תבאב ב"מ
20.10 ערש"מ 21.10 תבאב ב"מ
21.10 ערש"מ 22.10 תבאב ב"מ
22.10 ערש"מ 23.10 תבאב ב"מ

5.3.58 יום רביעי

11.20 ערש"מ 12.00 תבאב ב"מ
12.00 ערש"מ 13.00 תבאב ב"מ
13.00 ערש"מ 14.00 תבאב ב"מ
14.00 ערש"מ 15.00 תבאב ב"מ
15.00 ערש"מ 16.00 תבאב ב"מ
16.00 ערש"מ 17.00 תבאב ב"מ
17.00 ערש"מ 18.00 תבאב ב"מ
18.00 ערש"מ 19.00 תבאב ב"מ
19.00 ערש"מ 20.00 תבאב ב"מ
20.00 ערש"מ 21.00 תבאב ב"מ
21.00 ערש"מ 22.00 תבאב ב"מ
22.00 ערש"מ 23.00 תבאב ב"מ

6.3.58 יום רביעי

16.30 ערש"מ 17.30 תבאב ב"מ
17.30 ערש"מ 18.30 תבאב ב"מ
18.30 ערש"מ 19.30 תבאב ב"מ
19.30 ערש"מ 20.30 תבאב ב"מ
20.30 ערש"מ 21.30 תבאב ב"מ
21.30 ערש"מ 22.30 תבאב ב"מ
22.30 ערש"מ 23.30 תבאב ב"מ

[illegible]

00-01 00-02 00-03 00-04 00-05 00-06 00-07 00-08 00-09 00-10 00-11 00-12 00-13 00-14 00-15 00-16 00-17 00-18 00-19 00-20 00-21 00-22 00-23 00-24 00-25 00-26 00-27 00-28 00-29 00-30 00-31 00-32 00-33 00-34 00-35 00-36 00-37 00-38 00-39 00-40 00-41 00-42 00-43 00-44 00-45 00-46 00-47 00-48 00-49 00-50 00-51 00-52 00-53 00-54 00-55 00-56 00-57 00-58 00-59 00-60 00-61 00-62 00-63 00-64 00-65 00-66 00-67 00-68 00-69 00-70 00-71 00-72 00-73 00-74 00-75 00-76 00-77 00-78 00-79 00-80 00-81 00-82 00-83 00-84 00-85 00-86 00-87 00-88 00-89 00-90 00-91 00-92 00-93 00-94 00-95 00-96 00-97 00-98 00-99 00-100 00-101 00-102 00-103 00-104 00-105 00-106 00-107 00-108 00-109 00-110 00-111 00-112 00-113 00-114 00-115 00-116 00-117 00-118 00-119 00-120 00-121 00-122 00-123 00-124 00-125 00-126 00-127 00-128 00-129 00-130 00-131 00-132 00-133 00-134 00-135 00-136 00-137 00-138 00-139 00-140 00-141 00-142 00-143 00-144 00-145 00-146 00-147 00-148 00-149 00-150 00-151 00-152 00-153 00-154 00-155 00-156 00-157 00-158 00-159 00-160 00-161 00-162 00-163 00-164 00-165 00-166 00-167 00-168 00-169 00-170 00-171 00-172 00-173 00-174 00-175 00-176 00-177 00-178 00-179 00-180 00-181 00-182 00-183 00-184 00-185 00-186 00-187 00-188 00-189 00-190 00-191 00-192 00-193 00-194 00-195 00-196 00-197 00-198 00-199 00-200 00-201 00-202 00-203 00-204 00-205 00-206 00-207 00-208 00-209 00-210 00-211 00-212 00-213 00-214 00-215 00-216 00-217 00-218 00-219 00-220 00-221 00-222 00-223 00-224 00-225 00-226 00-227 00-228 00-229 00-230 00-231 00-232 00-233 00-234 00-235 00-236 00-237 00-238 00-239 00-240 00-241 00-242 00-243 00-244 00-245 00-246 00-247 00-248 00-249 00-250 00-251 00-252 00-253 00-254 00-255 00-256 00-257 00-258 00-259 00-260 00-261 00-262 00-263 00-264 00-265 00-266 00-267 00-268 00-269 00-270 00-271 00-272 00-273 00-274 00-275 00-276 00-277 00-278 00-279 00-280 00-281 00-282 00-283 00-284 00-285 00-286 00-287 00-288 00-289 00-290 00-291 00-292 00-293 00-294 00-295 00-296 00-297 00-298 00-299 00-300 00-301 00-302 00-303 00-304 00-305 00-306 00-307 00-308 00-309 00-310 00-311 00-312 00-313 00-314 00-315 00-316 00-317 00-318 00-319 00-320 00-321 00-322 00-323 00-324 00-325 00-326 00-327 00-328 00-329 00-330 00-331 00-332 00-333 00-334 00-335 00-336 00-337 00-338 00-339 00-340 00-341 00-342 00-343 00-344 00-345 00-346 00-347 00-348 00-349 00-350 00-351 00-352 00-353 00-354 00-355 00-356 00-357 00-358 00-359 00-360 00-361 00-362 00-363 00-364 00-365 00-366 00-367 00-368 00-369 00-370 00-371 00-372 00-373 00-374 00-375 00-376 00-377 00-378 00-379 00-380 00-381 00-382 00-383 00-384 00-385 00-386 00-387 00-388 00-389 00-390 00-391 00-392 00-393 00-394 00-395 00-396 00-397 00-398 00-399 00-400 00-401 00-402 00-403 00-404 00-405 00-406 00-407 00-408 00-409 00-410 00-411 00-412 00-413 00-414 00-415 00-416 00-417 00-418 00-419 00-420 00-421 00-422 00-423 00-424 00-425 00-426 00-427 00-428 00-429 00-430 00-431 00-432 00-433 00-434 00-435 00-436 00-437 00-438 00-439 00-440 00-441 00-442 00-443 00-444 00-445 00-446 00-447 00-448 00-449 00-450 00-451 00-452 00-453 00-454 00-455 00-456 00-457 00-458 00-459 00-460 00-461 00-462 00-463 00-464 00-465 00-466 00-467 00-468 00-469 00-470 00-471 00-472 00-473 00-474 00-475 00-476 00-477 00-478 00-479 00-480 00-481 00-482 00-483 00-484 00-485 00-486 00-487 00-488 00-489 00-490 00-491 00-492 00-493 00-494 00-495 00-496 00-497 00-498 00-499 00-500 00-501 00-502 00-503 00-504 00-505 00-506 00-507 00-508 00-509 00-510 00-511 00-512 00-513 00-514 00-515 00-516 00-517 00-518 00-519 00-520 00-521 00-522 00-523 00-524 00-525 00-526 00-527 00-528 00-529 00-530 00-531 00-532 00-533 00-534 00-535 00-536 00-537 00-538 00-539 00-540 00-541 00-542 00-543 00-544 00-545 00-546 00-547 00-548 00-549 00-550 00-551 00-552 00-553 00-554 00-555 00-556 00-557 00-558 00-559 00-560 00-561 00-562 00-563 00-564 00-565 00-566 00-567 00-568 00-569 00-570 00-571 00-572 00-573 00-574 00-575 00-576 00-577 00-578 00-579 00-580 00-581 00-582 00-583 00-584 00-585 00-586 00-587 00-588 00-589 00-590 00-591 00-592 00-593 00-594 00-595 00-596 00-597 00-598 00-599

זה לא פוליטיקה זה החיים שלך

הועידה הסתיימה.
דברנו. השתתפנו. החלטנו.
עכשיו הזמן למעשים.

אי אפשר להמשיך ולהסתגר.
אי אפשר להמשיך ולעצום עיניים.
אסור להמשיך ולישון לנוכח התהליכים
העוברים על החברה בישראל.
ישראל שלי ושלך.

קום ועשה!
בקיבוץ הארצי, בשומר הצעיר
ובמפ"ם נוכל כולנו למצוא
מסגרת למעורבות: מעורבות
פוליטית, מעורבות רעיונית,
מעורבות חברתית.

... החבר, הקיבוץ, התנועה - בוא ונהפוך את הדיבורים
על ישראל דמוקרטית - למעשים, עכשיו.

ישראל זה אני ואתה בוא לעשות

צלצל עוז היום לח"ץ הקיבוץ הארצי - 03-435320, למחלקה הרעיונית - הקיבוץ הארצי - 03-435351 או לח"ץ מפ"ם - 03-246245. להשתכנע.

פוליטיקה זה חייך